

Θεολήπτου Φιλαδελφείας
Κατήχηση Ε΄
Στή Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ
καί Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ

Πηγή: <http://www.imkby.gr/metamorphosis/uflk.htm>

1. - Ἡ σημερινή λαμπρή ἡμέρα τῆς Μεταμόρφωσης, ἀπαιτεῖ νά ἐξηγήσω στήν ἀγάπη σας - ἀνάλογα μέ τή Χάρη πού μοῦ δόθηκε ἀπό τό Χριστό πού μεταμορφώθηκε - τό μυστήριο τῆς ἑορτῆς. Καί ἔτσι, ἀφοῦ μάθουμε τή δύναμη τοῦ μυστηρίου πού κρύβεται μέσα της, νά ἐορτάζουμε ἀπό δῶ καί πέρα ὄχι μόνο ψάλλοντας ἱερούς ὕμνους, ἀλλά καί μέ σωστή ζωή. Ἐπειδή αὐτό ἀκριβῶς, δηλαδή ἡ προκοπή μας στά καλά ἔργα, ἀποδεικνύει καί ὅτι ἔχουμε ἐπίγνωση τῆς δωρεᾶς πού ἀξιωθήκαμε καί ὅτι ἔχουμε ἀνακαλύψει τό θησαυρό της, τιμώντας ἔτσι σεβαστικά τήν ἑορτή καί μέ τά λόγια καί μέ τά ἔργα μας.

2. - Ἐκεῖνος πού βαδίζει σέ πεδιάδα περπατάει εὐκόλα, ἐπειδή ὁ τόπος εἶναι ὀμαλός καί διευκολύνει τήν ὁδοιπορία. Ὅποιος ὅμως ἀνεβαίνει σέ βουνό κοπιάζει καί λούζεται στόν ἰδρώτα, ἐξαιτίας τῆς ἀνηφοριᾶς, τῆς σωματικῆς πίεσης καί τῆς κόπωσης πού ἐκείνη προκαλεῖ.

Μέ ἴσια, ὀμαλή καί εὐκολοπερπάτητη γῆ, παρομοίασε τό βίο μέσα στίς ἡδονές, τήν ἀνεση καί τήν τρυφή τῆς “κατά σάρκα” ζωῆς. Ἐπειδή ἡ ζωή αὐτή περνάει μέσα στήν ἀνεση καί τήν εὐκολία τῶν μάταιων ἡδονῶν.

Μέ βουνό πάλι, παρομοίασε τήν ἐνάρετη ζωή, ἐξαιτίας τῆς ἐγκράτειας σέ ὄλα, τῆς ἀγριᾶδας τῆς ἀσκήσης καί τοῦ πόνου πού ὑποφέρουμε ἀπ' ὅσα θλιβερά μᾶς ἀπαντοῦν στή ζωή.

3. - Ὅποιος συζηεῖ μέ τήν ἐγκράτεια καί πορεύεται σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ καί ὅποιος καταμαραίνει τίς σωματικές ἡδονές, ἐκεῖνος ἀποδεικνύεται, σάν τόν ἀπόστολο Πέτρο, πιστός καί θερμός μαθητής τοῦ Κυρίου. Ἐνας τέτοιος ἄνθρωπος, θανατώνει τό κοσμικό φρόνημα, καταργεῖ τούς σαρκικούς λογισμούς, ἐτοιμάζεται γιά τήν κακοπάθεια πού συνεπάγεται τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἐλέγχει ἐκείνους πού ζοῦν ἀσχημη καί ἀμαρτωλή ζωή καί ὑπομένει γιά χάρη τῆς ἀλήθειας τίς κακώσεις πού αὐτοῖ τοῦ προκαλοῦν, ἐπιδεικνύοντας ἔτσι τό ζῆλο τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου.

Ὅποιος πάλι ἔχει κάνει ἀπόλαυση καί τροφή τῆς διανοίας του τά ἱερά λόγια, ὅποιος φλέγεται ἀπό τήν ἐπιθυμία τῆς μελέτης καί ἀσχολεῖται ἐπίμονα καί εὐχάριστα μέ τούς λόγους τῆς φύσεως καί τήν κατανόηση τῆς ἀλήθειας, αὐτός μιμεῖται τόν τρόπο σκέψεως καί ζωῆς τοῦ εὐαγγελιστή Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου. Αὐτός μέ τό σῶμα, τήν ψυχή καί τή διάνοια

ἀκολουθεῖ κατά βῆμα τόν Κύριο. Αὐτός πάντα τρέχει τό θλιβερό δρόμο τῆς ἀρετῆς, ἀνεβαίνει στό ἰ νοητό ὄροσϊ καί προσεύχεται ἀπερίσπαστα. Ἐπειδή ἐκεῖ ἐκτελεῖται ἡ καθαρῆ προσευχή, πού διώχνει μακριά κάθε ἔννοια αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί φωτίζει ὀλόκληρο τό νοῦ, αὐξάνοντάς τον μέ τό λάδι τῆς θείας ἀγάπης καί καταυγάζοντάς τον μέ θεῖες φωτοχυσίες.

4. - Ὅταν ὁ νοῦς φωτίζεται μέ τή μνήμη τοῦ Θεοῦ καί ὅταν, μέ τήν ἀπερίσπαστη προσευχή, λάμπει καί ἀκτινοβολεῖ ἀπό τή θεία γνώση, ὅταν ἐπίσης διατηρεῖ καθαρὰ ὅλα τά κινήματα τοῦ σώματός του, τότε ἀπό τό στόμα βγαίνουν λόγια γεμάτα σύνεση καί σοφία. Τότε τά αἰσθητήριά του καλύπτονται ἀπό τή ὁμορφιά τῆς σεμνότητος καί τά σωματικά μέλη του κοπιάζουν στή διακονία τῶν καλῶν πράξεων. Τότε ὅλος ὁ ἄνθρωπος γίνεται φῶς, γιατί ἡ ψυχὴ γίνεται λυχνάρι του φωτεινό, πού φέγγει "τό φῶς τό ἀληθινό, ἐκεῖνο πού φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στόν κόσμο" τῶν ἀρετῶν. (Ἰωάν. 1,19).

5. - Αὐτός πού ζεῖ καί πορεύεται μ' αὐτό τόν τρόπο "δέν συμμορφώνει τή ζωὴ του μέ τό φρόνημα αὐτοῦ τοῦ κόσμου" (Ρωμ. 12,2 & Γαλ. 1,4) πού φθείρεται καί πεθαίνει. Αὐτός, ἀκούγοντας τόν ἀπόστολο Παῦλο - ὁ ὁποῖος βλέποντας τά ἀθέατα, λέει ὅτι "ὁ Θεός θά ἀφανίσει τή μορφή αὐτοῦ τοῦ κόσμου" (Α' Κορ. 7,31) - δέν γυρίζει πίσω στά ἐπίγεια πράγματα. Αὐτός ξεπερνάει ὅσα φθείρονται καί χάνονται, ὅσα ἔχουν μόνο σχῆμα καί ὄχι ὕπαρξη. Γιατί, ὅπως τό σχῆμα ἐμφανίζεται γιά λίγο καί μετὰ ἀφανίζεται, ἔτσι καί τά πράγματα τῆς ζωῆς αὐτῆς δέν ἔχουν τίποτα σίγουρο καί σταθερό. Γι' αὐτό λοιπόν, αὐτός ὁ ἄνθρωπος, καί τό λογισμό του ἀπομακρύνει ἀπό τήν ἐπιθυμία τῶν ὀρατῶν πραγμάτων καί τά εὐχάριστα αὐτῆς τῆς ζωῆς, τά περιφρονεῖ ὡς κάτι οὐσιαστικά ἀνύπαρκτο. Αὐτός ἀγκαλιάζει μ' ὅλη του τήν ὕπαρξη τά ἀθάνατα πράγματα τῆς μέλλουσας ζωῆς. Αὐτός μεταμορφώνεται συνεχῶς, μέ τό νά ἐπιστρέφει καθημερινά στόν ἑαυτό του καί μέ τό νά ἀναμορφώνει κάθε ὥρα καί στιγμή τόν τρόπο τῆς σκέψης του, ἔτσι ὥστε, μέ τήν ἐπίδοση καί τήν ἀσκηση τῶν ἀρετῶν, νά ἀποχωρίζεται τά κακά καί νά ἐγκολπώνεται τά ἀγαθά.

6. - Ὅταν ὁ ἀγωνιστής τῆς εὐσέβειας καλλιερθεῖ τόν ἑαυτό του καί προκόβει ἀνεβαίνοντας σέ τέτοια πνευματικά ὕψη - ἐπειδή ἀκριβῶς οἰκοδομεῖται σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ἐπειδή λάμπει σάν φωτεινό ἀστέρι - παρακινεῖ καί ἀνάβει καί τῶν ἄλλων τόν ζῆλο, γιά τή μίμηση τοῦ καλοῦ. Ἐτσι τιμάει τή Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μέ ὅλο του τό σῶμα καί μέ ὅλο του τό πνεῦμα, γνωρίζοντας βαθιά καί οὐσιαστικά τό μυστήριο τῆς ἐορτῆς καί ἐρμηνεύοντάς το ἔμπρακτα στό περιβάλλον του. Γιατί ὁ Χριστός μέ τήν θεία Του Μεταμόρφωση, προμήνυσε ταυτόχρονα καί τήν ἄρρητη δόξα, μέ τήν ὁποία θά ἔρθει νά κρίνει τόν σύμπαντα κόσμο. Ἐκανε ἀκόμα ὀλοφάνερη τήν λαμπρότητα τῆς ὁποίας θά γίνουν μέτοχοι ἐκεῖνοι πού θά εὐαρεστήσουν στό Θεό. Τέλος δίδαξε κάθε πιστό νά προετοιμάζει πάντα τόν ἑαυτό του, ὥστε νά εἶναι κάθε στιγμή δοχεῖο

κατάλληλο και χωρητικό της θείας ζωής και της μέλλουσας μακαριότητας, όντας σαν τό κερί πάντα σε θέση να δεχθεί τό θεϊο φώς.

7. - Συμβαίνει με τον πιστό ό,τι ακριβώς συμβαίνει και με τό κερί. Αυτό καθώς λυώνει με την πυρώση της φωτιάς, λόγω της λιπώδους του φύσεως, τρέφει και συντηρεί τή φωτιά, διατηρώντας έτσι τό φώς και καταφωτίζοντας όσους τό πλησιάζουν. Ο πιστός άνθρωπος, έχοντας συμπήξει μέσα του τά κεριά της θείας γνώσεως - πού είναι ακριβώς τά άνθη της άρετης - και έχοντας ξεκόψει, με τή βοήθεια και τή θέρμη του θείου έρωτος, από κάθε γήινη επιθυμία, έχει ουσιαστικά προετοιμάσει από έδω κιόλας τον έαυτό του, για να γίνει εκείνο τό κατάλληλο λυχνάρι. Βασισμένος στο νόμο της θείας άγάπης, περιμένει κι αυτός με λαχτάρα να υποδεχθεί, όταν έρθει ή μέλλουσα ζωή, τό θεϊο και άρρητο εκείνο Φώς και να απολαύσει την συνεχή και άτελεύτητη λαμπρότητα, πού πηγάζει από εκεί.

8. - Η τήρηση των έντολων του Χριστου και ό κόπος πού καταβάλλεται για την άπόκτηση των άρετων, γίνονται τροφοδότες της θείας δόξας. Ο Κύριος, καθώς γράφει ό ευαγγελιστής Ιωάννης ό Θεολόγος, έχει πει: "Θά αγαπήσω αυτόν πού τηρεί τις έντολές μου και θά του φανερώσω τον έαυτό μου" (Ιωάν. 14,21). Όπως ακριβώς λοιπόν, τό αισθητό φώς καταναλώνει τό κερί για να συντηρηθεί, έτσι και ή δόξα του Θείου φωτός, τροφοδοτείται από τις άρετές της ψυχής και καταλάμπει εκείνους, πού τή δέχονται μέσα τους.

Ο Χριστός έχει πει: "Τροφή μου είναι τό να κάνω τό θέλημα του ουράνιου Πατέρα μου, πού με έχει στείλει και να τελειώσω τό έργο Του" (Ιωάν. 4,34). Και ό προφήτης Δαβίδ λέει: "Μέσα στο θέλημά Του είναι κρυμμένη αιώνια ζωή" (Ψαλμ. 29,6).

9. - Κατά συνέπεια, ό εργάτης του άγαθου και θά ζήσει και θά θερίσει τους καρπούς των κόπων του, με τή Χάρη του Καθηγητή της σωτηρίας μας Ιησου Χριστου, ό Όποιος δοξάζει αυτούς πού Τόν δοξάζουν.

Σ' Αυτόν πρέπει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση, μαζί με τον Άναρχο Πατέρα Του και τό Πανάγιο και ζωοποιό Πνεύμα Του, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.